

רשומות

קובץ התקנות

27 באוגוסט 1970

2605

ה' באב תשל"ל

עמוד	
2180	תקנות ההענקות לחיילים ולבני-משפחותיהם, תשל"ל-1970
2182	תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח) (תיקון), תשל"ל-1970
2183	תקנות הנמלים (אגרות-כלי שיט) (תיקון מס' 3), תשל"ל-1970
2183	תקנות פיקוח על בתי-ספר (בדיקות רפואיות של עובדים), תשל"ל-1970
2184	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 28), תשל"ל-1970
2185	צו התעבורה (הקצבת אגרות), תשל"ל-1970
2185	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סחארות) (תיקון), תשל"ל-1970
2186	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תשל"ל-1970

מדור לשלטון מקומי

2191	חוק עזר לבאר טוביה (אספקת מים), תשל"ל-1970
------	--

חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תש"ט—1949

תקנות בדבר מתן הענקות לחיילים ולבני-משפחותיהם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 40(ב1)(2) לחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) תש"ט—1949, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. (א) בתקנות אלה —

פרשנה

"חייל" — כמשמעותו בסעיף 40(ב1)(1) לחוק;

"בן-משפחה" — בן-זוג, ילדים או הורים של חייל;

"הענקה" — תשלום חדשי לחייל או לבן-משפחה בעד ילדיהם;

"ילד" — לרבות

(1) ילד חורג או ילד מאומץ;

(2) נכד שכל פרנסתו על החייל או על בן-המשפחה;

(3) מי שאינו ילדו, אם הוכח כי בתקופה של שנים-עשר חדשים פרנסתו היתה על החייל או על בן-המשפחה;

ולמעט נערה נשואה, ובלבד שהילד נמצא בישראל ונתקיים בו אחד מאלה:

(א) לא מלאו לו שמונה-עשרה שנה;

(ב) לא מלאו לו עשרים וחמש שנה ואינו מסוגל לכלכל עצמו ואין לו הכנסה כדי מחייתו;

והמונחים "אב" ו"אם" יתפרשו בהתאם לכך.

(ב) לא יראו ילד כנמצא בחוץ לארץ אם יצא את ישראל לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים, אולם מי שהוסמך לבצע את תשלום הענקה (להלן — הגוף המוסמך) רשאי לראותו כאילו הוא בישראל גם אם יצא את ישראל לתקופה העולה על ששה חדשים.

2. חייל או בן-משפחה זכאים להענקה בעד ילדם הרביעי ובעד כל ילד נוסף כל זמן שיש להם עוד שלושה ילדים בכירים מהם.

הזכאים להענקה

3. (א) לא יבוא ילד בפרק זמן אחד במנין ילדים של יותר מזכאי אחד.

מנין ילדים

(ב) ילד שיש לו הורה טבעי והורה אחר — יבוא במנין ילדי ההורה הזכאי שעמו הוא נמצא.

4. ההענקה תהא בסך של 15 לירות לחודש לכל ילד שבעדו משתלמת ההענקה (להלן — בר-הענקה).

שיעורי ההענקה

5. (א) ההענקה תשולם לאמו של בר-ההענקה, אולם אם בר-ההענקה נמצא עם האב בלבד תשולם ההענקה לאב; ביקש ההורה שמשתלמת לו ההענקה לשלמה להורה השני — תשולם ההענקה לפי המבוקש; באין הורים — תשולם ההענקה לאפוטרופוס.

מקבל ההענקה

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי הגוף המוסמך לשלם את ההענקה למינהלת המקום שבו מוחזק בר-ההענקה וכל החזקתו על אותו המקום.

1 ס"ח תש"ט, עמ' 13; תשכ"ט, עמ' 76; תש"ל, עמ' 121.

6. ההענקה תשולם בעד התקופה המתחילה באחד בחודש לאחר שנוצרה הזכאות והמסתיימת ביום האחרון של החודש שבו נפסקת הזכאות.
7. (א) לענין חישוב גילו של ברי-הענקה יראו את יום 31 באוגוסט לאחר שמלאו לו שמונה עשרה או עשרים וחמש שנה, הכל לפי הענין, כיום שבו נפסקה הזכאות.
(ב) לא הוכח יום לידתו של ברי-הענקה, חוקה עליו שנולד ב־15 בחודש לידתו; לא הוכח החודש — חוקה שנולד ב־1 ביולי של שנת לידתו.
8. בקשה להענקה תוגש לגוף המוסמך בטופס שנקבע לכך.
9. (א) המבקש הענקה יצרף לבקשה את המסמכים הדרושים להוכחת הזכאות או יציג אותם בפני הגוף המוסמך.
(ב) הגוף המוסמך רשאי לדרוש מהמבקש מסמכים נוספים או ראיות אחרות הנראים לו מועילים לבירור הבקשה.
10. הבקשה תוגש תוך שנים-עשר חדשים מיום תחילת תקנות אלה או מיום שנוצרה עילת הבקשה, לפי המועד המאוחר יותר, אולם הגוף המוסמך רשאי לתת הענקה, כולה או מקצתה, אף אם הוגשה הבקשה אחרי המועד האמור.
11. ההענקה תשולם אחת לשלושה חדשים בעד החדשים שבעדם קיימת זכאות להענקה.
12. מי שמשתלמת לו הענקה חייב למסור לגוף המוסמך הודעה, בציון מענו ומספר זהותו, על כל שינוי במקום מגוריו ובמספר ילדיו ועל כל שינוי אחר העלול להשפיע על הזכאות להענקה; ההודעה תימסר תוך שלושים יום מתאריך השינוי.
13. התעורר ספק בקיום התנאים להמשך מתן הענקה, כולה או מקצתה, רשאי הגוף המוסמך לדרוש מאדם שמשתלמת ההענקה, לו או מכוחו פרטים וראיות בקשר לתשלום ההענקה, ולהשהות תשלומה עד לבירור הספק אך לא יותר מתשעים יום לאחר שהתעורר הספק.
14. שולמה הענקה בטעות או שלא כדיון, רשאי הגוף המוסמך לנכות את כל הסכומים ששילם כאמור מכל תשלום שיגיע ממנו, בין בבת-אחת ובין בתשלומים בשיעורים.
15. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ז בסיון תש"ל (1 ביולי 1970).
16. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ההענקות לחיילים ולבני-משפחותיהם, תש"ל—1970".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ב' באב תש"ל (4 באוגוסט 1970)
(חמ 72704)

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

תקנות בדבר תשלום דמי-ביטוח במקרים מיוחדים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 186 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

1. אחרי תקנה 6 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי-ביטוח), תשי"ח—1957, יבוא:

הוספת תקנה 26

ב.6. (א) דמי-הביטוח לתקופת תשלום כאמור בתקנה 21 לתקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח), תשי"ד—1954, (להלן — תקנות הגביה), בעד עובד במשק בית המבוטח לפי פרק ב' לחוק, ישולמו על ידי המעביד לפי כללים אלה:

יורכי חישוב
דמי-הביטוח
לעובד במשק
בית

(1) 2 לירות אם השכר בתקופה האמורה הוא עד 49 לירות;

(2) 2 לירות על כל אחד מהסכומים של 25 לירות המשתלמים כשכר בתקופה האמורה מעל הסכום הנקוב בפסקה (1).

(ב) המעביד יהיה רשאי לנכות 50 אגורות משכרו של עובד על כל 2 לירות ששולמו על ידי המעביד לפי תקנות אלה כדמי-ביטוח.

(ג) עובד במשק בית שאינו מבוטח לפי פרק ב' לחוק ישלם בעדו מעבידו דמי-ביטוח לתקופת התשלום כאמור בתקנה 1 לתקנות הגביה —

(1) 50 אגורות אם השכר בתקופה האמורה הוא עד 49 לירות;

(2) 50 אגורות על כל אחד מהסכומים של 25 לירות המשתלמים כשכר בתקופה האמורה מעל הסכום הנקוב בפסקה (1).

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ד באדר ב' תש"ל (1 באפריל 1970).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח) (תיקון), תש"ל—1970".

השם

יוסף אלמוגי
שר העבודה

כ"ז בתמוז תש"ל (30 ביולי 1970)
(חמ 750313)

¹ ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

² ק"ת 739, תשי"ח, עמ' 66; ק"ת 1964, תשכ"ז, עמ' 471.

³ ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 649; ק"ת 1787, תשכ"ז, עמ' 116.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961 פקודת הנמלים

תקנות בדבר אגרות שירותים לכלי שיט

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20(ב) ו-21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961,¹ וסעיפים 4, 10 ו-17 לפקודת הנמלים,² ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

הוספת תקנה 23	1. בתקנות הנמלים (אגרות כלי שיט), תשכ"ו—1966,³ לאחר תקנה 23 א יבוא: 23. מיכלית נפט שנועדה לטעון נפט בנמל אשקלון וביקרה בנמל אשדוד בלי להיכנס למעגן הסגור שבו, ישולמו לגביה בכל ביקור בנמל אשדוד 25% מאגרת העגינה הנקובה בתוספת ותוא פטורה מתשלום אגרות מגדלור, ובלבד שתפוסה מעל 25,000 טונות לא תובא בחשבון לחישוב אגרת העגינה כאמור.	אגרות מוניות לטיפול נפט בנמל אשדוד
תחילה	2. תחילתן של תקנות אלה מיום ח' בשבט תשל"ל (15 בינואר 1970).	
השם	3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (אגרות כלי שיט) (תיקון מס' 3), תשל"ל—1970".	

עזר וייצמן
שר התחבורה

א' באב תשל"ל (3 באוגוסט 1970)
(חמ' 755317)

¹ ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 145.
² הוקי אי"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
³ ק"ת תשכ"ו, עמ' 888, עמ' 1932.

חוק פיקוח על בתי-ספר, תשכ"ט—1969

תקנות בדבר בדיקות רפואיות של עובדים

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 27(ג) לחוק פיקוח על בתי-ספר, תשכ"ט—1969,¹ אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות	1. בתקנות אלה — "מוסד רפואי מוקדם" — רופא או מוסד שהוכר על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות לענין תקנות אלה; "עובד" — עובד חינוך, עובד שירות או אדם המועמד להיות מועסק כעובד חינוך או כעובד שירות.	הגדרות
חובת בדיקה	2. (א) לענין אישור לפי סעיף 27 לחוק יעבור עובד בדיקת שיקוף רנטגן או צילום רנטגן של בית החזה (להלן — בדיקת רנטגן) וכן, אם ראתה רשות הבריאות צורך בכך, כל בדיקה רפואית אחרת שתורה. (ב) בדיקה לפי תקנת משנה (א) תיעשה במוסד רפואי מוכר. (ג) רשימת המוסדות הרפואיים המוכרים הופקדה בכל לשכות הבריאות המחוזיות והגפתיות של משרד הבריאות ובכל לשכה מחוזית של משרד החינוך והתרבות, וכל אדם רשאי לעיין בה בשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.	חובת בדיקה

¹ ס"ח תשכ"ט, עמ' 180.

3. לאחר בדיקת העובד יעביר המוסד הרפואי המוכר את ממצאיו לרשות הבריאות. העברת ממצאי בדיקה
4. מצאה רשות הבריאות, על סמך ממצאי מוסד רפואי מוכר כי העובד כשיר לעבוד בבית-ספר, תיתן לעובד אישור כי אין לה התנגדות להעסקתו מבחינה בריאותית. אישור רשות הבריאות
5. נתגלה בבדיקת רנטגן ממצא חשוד, רשאית רשות הבריאות לחייב את העובד בבדיקת רנטגן חוזרת או בכל בדיקה אחרת כפי שתראה לנחוץ, ורשאית היא לתת לעובד אישור זמני שהוא כשיר לעבוד בבית-ספר תוך הזמן שנקבע בו. ממצא חשוד
6. עברו שנתיים מיום בדיקת רנטגן, יעבור העובד, תוך חדשים, בבדיקת רנטגן מחדש, ומשמצא כשיר לעבוד בבית-ספר יינתן לו אישור כאמור בתקנות 4 או 5, לפי הענין. בדיקה תקופתית
7. (א) עובד בבית-ספר שהיה קיים ביום פרסומן של תקנות אלה ולא היה קיים ערב תחילתו של החוק, יעבור בבדיקת רנטגן וכן כל בדיקה אחרת שרשות הבריאות תורה, אם ראתה צורך בכך, תוך ארבעה חדשים מיום הפרסום כאמור.
(ב) עובד בבית-ספר שהיה קיים ערב תחילתו של החוק, יעבור בבדיקת רנטגן וכן כל בדיקה אחרת שרשות הבריאות תורה, אם ראתה צורך בכך, תוך ארבעה חדשים מיום שקבע שר החינוך והתרבות כיום תחילתו של החוק לגבי כלל בתי-הספר האמורים או לגבי בית-ספר פלוני. הוראת מעבר
8. לתקנות אלה ייקרא "תקנות פיקוח על בתי-ספר (בדיקות רפואיות של עובדים) תש"ל-1970". השם

י"ט באב תש"ל (21 באוגוסט 1970) ויקטור שמ"טוב
(חמ 735135) שר הבריאות

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תש"ז-1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תש"ז-1956,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:
1. איגרות חוב רשומות על שם של חברה להשקעות של בנק לאומי בע"מ נושאות ריבית של 7% לשנה בסכום כולל של 4 מיליון דולר של ארצות הברית של אמריקה, שיעמדו לפדיון בשנים 1976-1985 ושיוצעו לציבור על פי תשקיף מיום כ"ח באב תש"ל (30 באוגוסט 1970) (סדרה 64), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה.² פטור ממס הכנסה
2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 28), תש"ל-1970". השם

י"ב באב תש"ל (12 באוגוסט 1970) פנחס ספיר
(חמ 72650) שר האוצר

¹ ס"ח 102, תש"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

פקודת התעבורה

צו בדבר הקצבת אגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 70 ו-78 לפקודת התעבורה, הנני מתקין כזה ומצווה לאמור:

1. מן האגרות ששולמו בעד רישון רכב על ידי בני-אדם שהיו בתקופת הרישון תושבים בתחומן של הרשויות המקומיות, יוקצבו לרשויות המקומיות האמורות:
- (1) 21 אחוז — באמצעות משרד האוצר;
- (2) 21 אחוז — באמצעות שר הפנים ובהתאם להנחיותיו.
2. צו התעבורה (הקצבת אגרות), תשכ"ב—1962² — בטל.
3. לצו זה ייקרא "צו התעבורה (הקצבת אגרות), תשל"ל—1970".

הקצבת חלק מאגרות רישונות רכב

מימון

השם

עזר וייצמן
שר התחבורה

ב' באב תשל"ל (4 באוגוסט 1970)
(חמ 756127)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
² ק"ת תשכ"ב, עמ' 2357.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר שכר מקסימלי לשירותי סווארות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בחלק א' לתוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סווארות), תשכ"ב—1962², בפרט 9, במקום פסקה (6) יבוא:
- "(6) כל מטען אחר —
השכר בלירות	היחידה
7.50	טונה
4.95	טונה
- במשגור עד 500 טונות
במשגור מעל 500 טונות
2. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סווארות) (תיקון), תשל"ל—1970".

תיקון חלק א' לתוספת

השם

עזר וייצמן
שר התחבורה

א' באב תשל"ל (3 באוגוסט 1970)
(חמ 741116)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת תשכ"ב, עמ' 1302; תשכ"ג, עמ' 134; תשכ"ט, עמ' 703.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר פיקוח על מוסכים ומפעלים לכלי רכב

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

"הרשות" — מנהל האגף לרכב ושירותי תחזוקה במשרד התחבורה, לרבות אדם שמנהל האגף לרכב ושירותי תחזוקה העביר אליו את סמכויותיו לפי צו זה, כולן או מקצתן;
"מפעל" — כל מקום שבו נעשית מלאכה ברכב מנועי או ניתן שירות לרכב מנועי או ברכב מסוג גרור או בחלקי רכב, או שהוא מיועד או משמש למלאכה כזו, מוסך קבוע או נייד לתיקוני רכב מנועי, תחנת שירות, תחנת דלק ומשאבת דלק, לרבות תיקוני קפיצים, חשמלאות, פחחות, צבעות, רדיאטורים, ריפוד, תיקון מרכבים וארגזים, זגגות, סיכה, רחיצה, בדיקה, הרקבה, החלפה ותיקון למיניהם, בדיקת פליטת עשן מרכב ותיקוני צמיגים ואבובים;

"בעל מפעל" — לרבות מנהל המפעל ואדם האחראי לניהולו;

"רכב" — רכב הנע בכוח מיכני או הנגרר על ידי רכב כזה, לרבות מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור;

"רכב מנועי" — רכב המונע בכוח מיכני מכל צורה שהיא, לרבות אופנוע עם רכב צדי או עם גרור, או בלעדיהם, תלת-אופנוע וכן אופניים עם מנוע עזר או תלת אופן עם מנוע עזר;

"גרור" — רכב שאינו רכב מנועי המיועד לפי מבנהו להיגרר על ידי רכב מנועי מאחוריו, בין שהוא משמש ובין שאינו משמש להובלה, למעט רכב צדי;

"תעודה" — כמשמעותה בתקנות למניעת מפגעים (ויהום אויר מכלי רכב) (תקן של מבחן הרטרידינג), תשכ"ד—1963;

"רשיון" — לרבות כתב הסמכה לפי צו זה ולרבות בקשה וחידוש רשיון;

"שירות" — בין לצורך עצמי ובין לזולת, למעט תיקוני רכב קלים לצורך היחלצות מהדרך כדי להגיע למפעל.

חובת רשיון

2. לא יפתח אדם ולא ינהל מפעל, לא יעשה בו עבודה או מלאכה ולא יתן בו שירות אלא לפי רשיון מאת הרשות ובהתאם לתנאי הרשיון, ובלבד שלא יעשה אדם בדיקת פליטת עשן מרכב לצורך הוצאת תעודה אלא לפי הרשאה בכתב מאת הרשות ובהתאם לתנאים שקבעה.

בקשת רשיון

3. (א) בקשה לרשיון יש להגיש לרשות בטופס שקבעה לכך.

(ב) המבקש רשיון ישיב תשובות נכונות ומלאות על כל שאלה שבטופס וימציא לרשות מסמכים, תצלומים, תכניות, הצהרות ופרטים נוספים שדרשה הרשות.

סמכויות

4. (א) הרשות רשאית, לפי שיקול דעתה, לתת רשיון, לסרב לתתו, לחדשו או לסרב לחדשו, ורשאית היא להתנות בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם בדרך כלל או למקרה מיוחד, להגביל את תקופת תקפו, להתלותו או לבטלו.

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת 1500, תשכ"ד, עמ' 93.

- (ב) תקפו של רשיון ייקבע בו על ידי הרשות; לגבי רשיון למפעל תקפו לא יעלה על שנה אחת.
5. (א) לא ינתן רשיון למפעל אלא לאחר שהמבקש הוכיח להנחת דעתה של הרשות כי עומדים לרשותו —
- (1) מקום ומבנה מתאימים למפעל ולהחניית כלי רכב בשטח המפעל וסמוך לו;
- (2) ציוד מתאים לעשיית המלאכה אשר לגביה מבוקש הרשיון;
- (3) מנהל מקצועי או מנהל מקצועי בכיר בעל כתב הסמכה במקצוע שבו המפעל עוסק, אשר יועסק על ידי המפעל ויעמוד לרשותו בלבד;
- (4) במפעל העוסק במלאכה שאינה מחייבת העסקת מנהל מקצועי בעל כתב הסמכה — מנהל מקצועי מתאים אשר אושר על ידי הרשות.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), רשאית הרשות לתת רשיון למוסך או לבית מלאכה נייד לתיקון רכב מנועי שהתקלקל בדרכים שאינן עירוניות.
6. בעל רשיון אשר ברשיונו נקבעו תנאים חייב למלא אחר כל תנאי מתנאי הרשיון.
7. בעל רשיון לא יעבירו לאחר בכל דרך מדרכי ההעברה.
8. (א) הוברר לרשות שתנאי מתנאי הרשיון לא קויימו, או שהנסיבות שהיו קיימות בעת מתן הרשיון או חידושו השתנו, או שהרשיון הושג על סמך הודעה או מסמכים כוזבים, תהא רשאית לבטל את הרשיון או להתלותו עד שיתמלאו התנאים שתקבע.
- (ב) רשיון שבוטל או הותלה בהתאם לסעיף קטן (א) חייב בעליו להחזירו מיד לרשות.
9. בעל רשיון יודיע לרשות על כל שינוי שחל בנסיבות שהיו קיימות בעת מתן הרשיון, או חידושו, לגבי המקום, הציוד והמנהל המקצועי, תוך חמישה עשר יום מהיום שחל השינוי.
10. (א) הרשות רשאית למנות ועדת הסמכה לצורך הסמכת מנהלים מקצועיים למפעלים החייבים להעסיק מנהל מקצועי והעוסקים בענינים אלה:
- (1) מכונאות רכב מנועי, למעט טרקטור ומכונה ניידת;
- (2) מכונאות טרקטורים ומכונות ניידות;
- (3) חידוש ושיפוץ של מנועים של רכב מנועי;
- (4) חידוש, שיפוץ ותיקון של חלקי חילוף ומכללים של רכב מנועי;
- (5) תיקון משאבות ומתזים של מנועי דיזל ברכב מנועי;
- (6) מכונאות אופנועים, קטנועים ואופניים עם מנוע עזר;
- (7) חשמלאות רכב מנועי;
- (8) תיקון קפיצים ומרכבי רכב, תיקון וכיוון של סרן קדמי ברכב ומסגרות רכב ורדיאטורים ברכב מנועי.
- (ב) ועדת ההסמכה תהיה של תשעה חברים אשר יתמנו לשנה אחת, והם —
- (1) שלושה נציגים של משרד התחבורה;
- (2) נציג אחד של משרד העבודה;

- (3) שני נציגים של הארגון הארצי של העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים באותו מקצוע שבו ניתנת ההסמכה ;
 (4) שלושה בעלי מקצוע מתוך הארגון או האיגוד הארצי של בעלי המפעלים במקצוע שבו ניתנת ההסמכה.

(ג) ועדת ההסמכה תשב בהרכב של שלושה חברים לפחות, וביניהם נציג אחד של משרד התחבורה והוא ישמש יושב ראש.

11. (א) הועדה תקבע באישור הרשות תכנית בחינות להסמכת מנהלים מקצועיים.
 (ב) הועדה תבחון את המועמדים בעצמה או על ידי בוחנים אשר מינתה לכך.
 (ג) הועדה תודיע לרשות בכתב את תוצאות הבחינות.

פסקאות
הועדה
ותפקייה

12. הרשות רשאית —

פסקות
להסמיך

- (1) להסמיך בכתב אדם להיות מנהל מקצועי במפעל ;
 (2) להסמיך בכתב מנהלים מקצועיים בעלי כתב הסמכה לפי פסקה (1) להיות מנהלים מקצועיים בכירים ;
 (3) לאשר בכתב אדם מתאים לשמש מנהל מקצועי לגבי מפעלים אשר אינם חייבים להעסיק מנהל מקצועי בעל כתב הסמכה.

13. לא יוסמך אדם להיות מנהל מקצועי של מפעל העוסק בעניינים המנויים בסעיף 10(א)(1), (2) או (7), אלא אם הוכיח להנחת דעתה של הרשות כל אלה :

מתן הסמכה
למנהל מקצועי
של מוסד

- (1) יש לו הכשרה מקצועית מתאימה במקצוע שבו הוא מבקש לקבל כתב הסמכה והמציא לרשות תעודות המעידות כי הינו בעל הדירוג המקצועי הגבוה ביותר באותו מקצוע ;
 (2) יש לו נסיון מעשי בביצוע עבודות במקצוע שבו הוא מבקש את כתב ההסמכה במשך 10 שנים לפחות הכולל לימוד בבית ספר מקצועי מאושר — ומתוכן עבד שנתיים לפחות בהיותו בדירוג המקצועי הגבוה ביותר ;
 (3) הוא עבר בהצלחה קורס מקצועי במקצוע שבו הוא מבקש את כתב ההסמכה אשר תכניתו אושרה על ידי ועדת ההסמכה, אם לא פטרה אותו הרשות מהקורס האמור בהתחשב בהכשרתו המקצועית ;
 (4) הוא עבר בהצלחה בחינות בפני ועדת ההסמכה או בפני גוף אחר שאושר לכך על ידי הרשות, אם לא פטרה אותו הרשות מהבחינות ;
 (5) הוא לא הורשע בעבירות שיש בהן לדעת הרשות לפסול אותו מלשמש מנהל מקצועי של המוסד.

14. לא יוסמך אדם להיות מנהל מקצועי של מפעל העוסק בעניינים המנויים בסעיף 10(א)(3), (4), (5), (6) או (8) אלא אם הוכיח להנחת דעתה של הרשות כל אלה :

מתן כתב
ההסמכה למנהל
מקצועי
ממקצועות
נוספים

- (1) יש לו הכשרה מקצועית מתאימה במקצוע שבו הוא מבקש לקבל כתב הסמכה והמציא לרשות תעודות המעידות כי הינו בעל הדירוג המקצועי הגבוה ביותר באותו מקצוע ;
 (2) יש לו נסיון מעשי בביצוע עבודות במקצוע שבו הוא מבקש לקבל את כתב ההסמכה של שמונה שנים לפחות, כולל הלימוד בבית ספר מקצועי מאושר, ומתוכן עבד שנתיים לפחות בהיותו בדירוג המקצועי הגבוה ביותר ;
 (3) נתקיימו לגביו התנאים המפורטים בסעיף 13(3), (4) ו־ (5).

15. לא יוסמך אדם כמנהל מקצועי בכיר של מפעל אלא אם הוכיח להנחת דעתה של הרשות כל אלה:
- (1) יש בידו כתב הסמכה באחד המקצועות בענף תיקון רכב מנועי;
  - (2) הוא עסק בפועל בניהול מפעל במשך חמש שנים לפחות מיום שניתן לו כתב ההסמכה;
  - (3) הוא עבר בהצלחה קורס למנהלי מוסך בכירים אשר תכניתו אושרה על ידי הרשות;
  - (4) הוא עבר בהצלחה בחינות בפני בוחנים אשר מונו על ידי הרשות, אם לא פטרה אותו הרשות מן הבחינות.
16. (א) הרשות רשאית לפטור מבקש כתב הסמכה מהוראות סעיפים 12, 13, 14 ו-15, כולן או מקצתן.
- (ב) ועדת הסמכה רשאית, תוך ציון נימוקים, להמליץ בפני הרשות לסטות מהוראות סעיפים 13 ו-14 לגבי הנסיון המעשי בביצוע העבודות המפורטות בהם.
17. עבודה או מלאכה במפעל תיעשה לפי מיטב המיומנות המקצועית, ולגבי מכלולים בטיחותיים ברכב תיעשה העבודה או המלאכה ככל האפשר בהתאם להוראות התיקון של היצרן לגבי התוצר, הסוג והדגם של הרכב.
18. הרשות רשאית לאשר תעודת אמן שניתנה על ידי הארגון הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של אנשים מהסוג שלגבם התעודה ניתנה, למנהל מקצועי בעל כתב הסמכה או אישור לפי צו זה.
19. (א) בעל כתב הסמכה או אישור ייבחן בחינה נוספת כל אימת שתדרוש הרשות, אם היא משוכנעת שהדבר דרוש מטעמי בטיחות הציבור או יעילות מתן השירות; מי שלא התייצב לבחינה, או נכשל בה, רשאית הרשות לבטל את רשיונו או להתלותו עד שיחמלאו התנאים שתקבע.
- (ב) הרשות רשאית להזמין בעל כתב הסמכה או אישור להתייצב במקום ובמועד שתקבע, לשם קבלת הדרכה, אם לדעתה הדבר דרוש להשלמת ידיעותיו.
20. הרשות תהיה רשות מבצעת לביצוע צו זה והיא רשאית לתת כל הוראות שלדעתה יש בהן צורך לביצועו.
21. בעל רשיון יחזיק את רשיונו במקום בולט במפעל ויראהו לרשות או לאדם מטעמה וכן לשוטרי, לפי דרישתם.
22. לא יקבל אדם בעד שירות הנקוב בטור א' בתוספת שכר העולה על השיעור שנקבע בטור ב' לצד השירות.
23. בעל מפעל יציג במקום עסקו, במקום בולט לעין, את הרשיון לפי סעיף 2 וכן את שיעור השכר לשירותים, בספרות ברורות המאפשרות לכל אדם לברר בנקל את גובה השכר.
24. בעל המפעל יגיש לרשות לפי דרישתה ובתאריך שקבעה לכך דו"ח על תפעול המפעל, לרבות כוח אדם המועסק במפעל.

25. בעד מתן המסמכים ואישורים על עריכת הבחינות כמפורט להלן תשולם אגרה שנתית בשיעור שצויין לצד כל אחד מהמסמכים והבחינות:

אגרות

(1) רשיון למפעל המעסיק עובדים, לרבות בעל המפעל:

לירות	
20.—	(א) עד 5
30.—	(ב) 6 עד 10
40.—	(ג) 11 ומעלה
10.—	(2) כתב הסמכה
10.—	(3) כל בחינה עיונית בעל פה או בכתב או בחינה מעשית
מחצית האגרה ששולמה בעד המסמך המקורי.	(4) כפל של מסמך

26. צו זה בא להוסיף על כל דין אחר.

שמירת דינים

27. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תשי"ח—1958³ (להלן — הצו הפוקע) — בטל.

ביטול

28. אדם שביום תחילתו של צו זה היה בעל מפעל והחזיק ברשיון בר תוקף שניתן לו לפי הצו הפוקע לניהול מפעל או להיות מנהל מקצועי, יראו אותו כאילו ניתן לו רשיון לפי צו זה.

הוראות סעבר

29. תחילתו של צו זה כתום שלושה חדשים מיום פרסומו ברשומות.

תחילה

30. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תש"ל—1970".

השם

תוספת

(תקנה 22)

טור ב'
שיעור השכר המקסימלי

טור א'
השירות

15 לירות

בדיקת פליטה עשן מרכב

עזר וייצמן
שר התחבורה

ב' באב תש"ל (4 באוגוסט 1970)
(חמ 75513)

³ ק"ת 821, תשי"ח, עמ' 1845; ק"ת 1528, תשכ"ד, עמ' 510.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לבאר טוביה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה האזורית באר טוביה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

“אבורים” — ברום, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
“חדר” — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

“מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

“מועצה” — המועצה האזורית באר טוביה;

“המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

“מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

“נכס” — כמשמעותו בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי”ח—1958;²

“בנין” — כל מבנה בתחום המועצה או חלק ממנו, לרבות שטח הקרקע שעיקר שימוש הוא עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה, אך לא יותר מהשטח שקבעה לכך המועצה, למעט קרקע שהמבנה שעליה לא היה תפוס מעולם, כולו או מקצתו;

“צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברו ובין שלא הותקן, למעט צרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים) 1936;³

“צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

“רשת פרטית” — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום, לחימום או לפינוור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

“נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

“צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

¹ דיני מדינת ישראל, 1010 חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ק”ת תשי”ח, מס’ 797, עמ’ 1256.

³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תחזוק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3(ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, התקנת מדימים
ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדונם, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת. אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה התקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה קודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת הפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(1) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(2) הורכבו מדמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדמים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

סקרנות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום הוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניתוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת המים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שביין 08.00 ל-17.00 ובשעות חירום בכל זמן סביר, על מנת —
- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד-מים, צינור או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
  - (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
  - (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
  - (4) לנתק חיבור, או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
  - (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
  - (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרם או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
- (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרם או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
- (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אוויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
- (ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרם להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
- (ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.
- (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
- (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרם ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
- (ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
- (ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.
- (י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
- (יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

סמירת טיפ והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

שמירה בפני זיהום

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו רשאים לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת תיקונים

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א) רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים, או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

עונשין

21. חוק עזר לבאר-טוביה (אספקת מים), תשי"ד—1954⁴ — בטל.

ביטול

22. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבאר-טוביה (אספקת מים), תש"ל—1970".

השם

תוספת

האגרה בלירות	
	1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)):
125	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
200	לכל יחידת מלאכה או תעשייה או חקלאות
	(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —
30	עד 2"
60	עולה על 2"
	2. אגרת היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))
10	
10	3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))
	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-ג) —
250	לנכס בשטח עד חצי דונם
0.50	לכל מ"ר נוסף

⁴ ק"ת 465, תשי"ד, עמ' 1171.

האגרה בלירות	
1	
0.60	
כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד-מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד-מים

ונוסף לזה —
בבנין מגורים, לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה
בבנין שאינו בנין מגורים, לכל מ"ק של נפח הבנין

75	50
100	75
125	100
150	130
190	150
240	190
300	240

לפי חשבון שהגיש המנהל

האגרה בלירות	
10	
האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגורות

5. אגרת מד-מים (סעיף 5(ד)) :
מד-מים שקטרו —
(1) אינו עולה על $\frac{3}{4}$ "
(2) עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"
(3) עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{4}$ "
(4) עולה על $1\frac{1}{4}$ " ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "
(5) עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"
(6) עולה על 2" ואינו עולה על 3"
(7) עולה על 3" ואינו עולה על 4"
(8) עולה על 4"

6. אגרת בדיקת מד-מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))

1.35	45
	45
	45

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —
(1) לשימוש ביתי —
ל-10 מ"ק ראשונים
ל-6 מ"ק נוספים
לכל מ"ק נוסף
(2) לגינות מעובדות —
(א) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרדת, בהגבלה של 7.5 מ"ק ל-100 מ"ר בין החדשים אפריל—נובמבר, מעל ל-10 מ"ק
25
(ב) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת, בהגבלה של 7.5 מ"ק ל-100 מ"ר בין החדשים אפריל — נובמבר
25
מעל להגבלה בסעיפי משנה (א) ו-(ב) תיווסף הכמות לפריט (1)7, לשימוש ביתי.
בבתים משותפים עם גינה משותפת, התצרוכת הכללית תחולק בין יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה.

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגורות	
4.50	45	(3) למוסדות
4.50	45	(4) לבתי מרחץ ציבוריים ולבריכות שחיה
6.—	60	(5) לחנויות, לעסקים שאינם מלאכה, למשרדים ולכל שימוש אחר שלא פורט בתוספת זו
		(6) לתעשייה — (א) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה:
2.65	26.50	בגבולות הכמות המוקצבת
	45	מעל הכמות המוקצבת
5	50	(ב) לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של המועצה
3.25	65	(7) לבניה
		(8) לחקלאות, לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —
1.20	12	בגבולות הכמות המוקצבת
	25	מעל הכמות המוקצבת

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין חד-משפחתי מבניה קשה שאינו שייכון עולים, ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה לאחזר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המטפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרה בלירות

10

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

אברהם הלפון

ראש המועצה האזורית באר-טוביה

נתאשר.

כ"א באדר ב' תשל"ל (29 במרס 1970)

(חמ 81307)

חיים משה שפירא

שר הפנים